

Reisverslag Fietsreis China (Zuiden)

2013

China heeft een oppervlakte van 9.596.960 km².

Er zijn ongeveer 1,35 miljard inwoners (2012) bevolkingsdichtheid 140 inw./km².

'CHINA, fietsen in het pikantste deel van de wereld'

Mijn totale afstand gefietst tijdens deze reis door China is 1.942 kilometer,
met een totaal hoogteverschil van 14.887 meter.

Fietsreis 2013 ~ CHINA

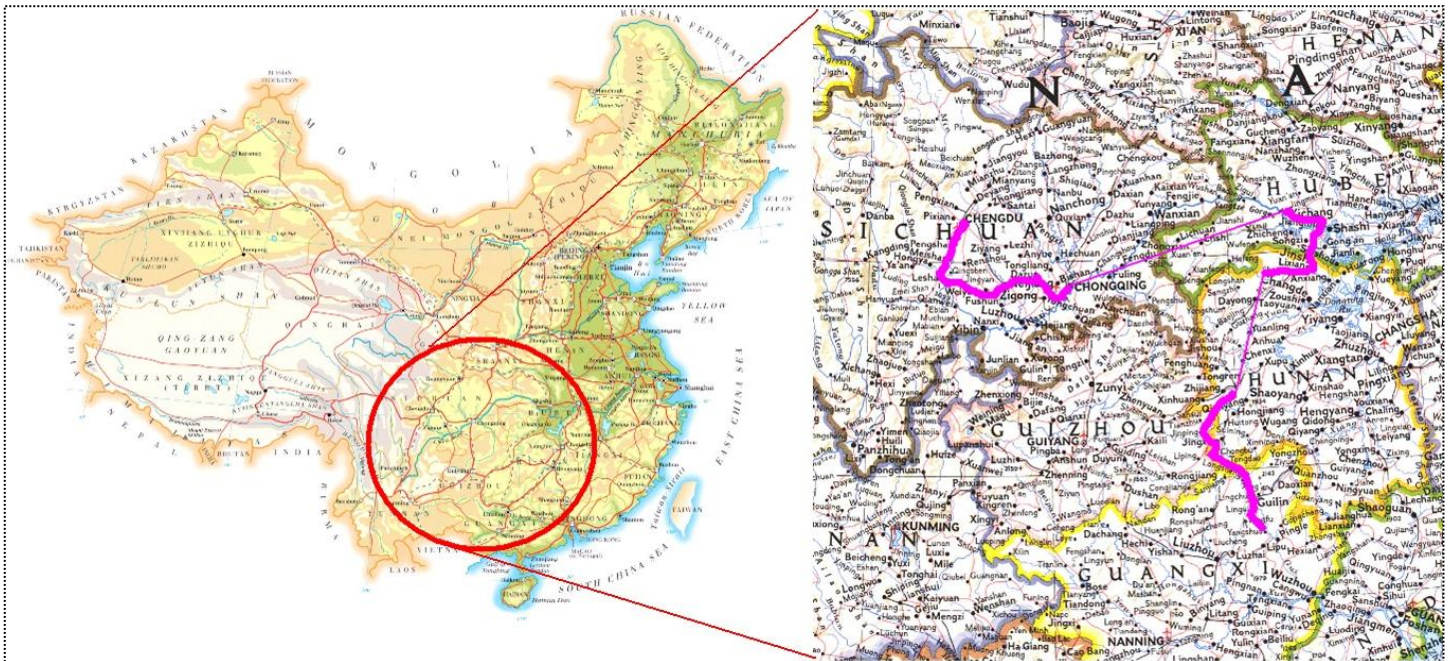
DE VOORBEREIDING

Bij mijn vorige reis door China in 2006 heb ik de keuze gemaakt om vanuit Beijing de provincies Hebei, Henan, Shaanxi, Shanxi te verkennen. Nu is de tijd aangebroken om een ander deel van China te ontdekken, met beginpunt de stad Chengdu en eindpunt Guilin wil ik de provincies Sichuan, Hubei, Hunan, en de autonome regio Guangxi van dichterbij zien.

Het vraagt veel tijd, zoekwerk en planning om het gebied tussen Chengdu en Guilin per fiets te bezoeken. Er zijn een aantal plaatsen die ik niet wil missen: Chengdu en de reuzenpanda, de Leshan Buddha, een cruise op de Yangtze Rivier, trektocht door het Wulingyuan National Parc, contact met een paar van de minderheidsgroepen die hier wonen, en tenslotte de enorme rijstterrassen en het prachtige karstgebergte.

Hiermee is de basis gelegd voor deze reis, maar de totale afstand om dit alles te zien valt toch vrij groot uit voor mijn reisperiode van 1 maand. Dus plan ik nog een verplaatsing per trein om zowat 450 km te overbruggen, zodat ik ongeveer 1750 fietskilometer te verwachten heb. Zelden vlak, maar het voordeel van klimmen is dat er dan ook mag afgedaald worden, dit maakt het sportieve deel ook mooi.

Wat het weer betreft, mag ik me over de ganse lijn aan mooie temperaturen verwachten in deze periode van het jaar. In het laatste deel komt daar echter ook nog wel regelmatig regen bij, logisch, want rijstterrassen vol water komen er niet zonder regen.

Dit deel van China is helemaal niet te vergelijken met mijn vorige China-reis. In 2006 lag de nadruk vooral op de vele monumenten in Beijing, in Luoyang, in Xi'an, in Datong en de Chinese Muur. Nu wordt vooral de natuur een belangrijk deel van de reis, maar ook het onderscheid in cultuur en levensstijl bij de verschillende bevolkingsgroepen onderweg.

Het maakt me duidelijk dat China wel één groot land is, maar toch met veel verschillen binnen de regio's en hun bewoners.

Er komen dan plots nog een paar onvoorziene problemen uit de lucht gevallen tijdens de laatste weken van mijn voorbereiding. Een maand voor mijn vertrek breekt opnieuw de 'vogelgriep' uit in Shanghai en verspreidt zich tot Beijing, maar gelukkig blijft het vrij ver van mijn reisgebied verwijderd.

En dan is er twee weken voor de afreis een grote aardbeving met heel wat naschokken in de provincie Sichuan met het epicentrum in Ya'an, toch wel een gevoelig gebied hiervoor, maar gelukkig fiets ik de andere kant uit en blijf meer dan 120 kilometer van deze natuurramp verwijderd.

HET REISVERSLAG

Deze reis start in Chengdu, de hoofdstad van de provincie Sichuan. Fietsen vanaf de luchthaven naar de rand van de stad gaat vlug, brede wegen met aparte stroken voor de fietsers. Maar vanaf hier tot het centrum, waar ik een hotelletje ga zoeken om te overnachten, is het toch nog meer dan 15 km fietsen. Ergens wel logisch als je weet dat Chengdu bij de grotere steden van China hoort en meer dan 14 miljoen inwoners telt.

Fietsen in een Chinese stad is toch eerst even wennen door de grote drukte alom, je bent er niet alleen. Maar het is vooral opletten voor de Chinese "manoeuvres" zoals: midden in de weg stoppen zonder reden, links afslaan zonder omkijken. Indien er al regels zouden bestaan, worden ze in ieder geval overal aan hun laarzen gelapt, ze rijden in tegengestelde richting, voorbijsteken doen ze zowel links als rechts, op de stoep fietsen of het rode licht negeren is daar ook geen uitzondering. Maar je leert het vlug en de tweede dag fiets ik ook al op zijn Chinees, deze keer heb ik niemand aangereden in tegenstelling tot mijn vorige China-reis.

Sichuan, het is de provincie waar theetuinen overal in het straatbeeld terugkomen. Je besteld een thee, men brengt je een glas met de theeblaadjes en een thermoskan met heet water, het theeglas wordt hier tot 6-maal toe bijgevuld. In de grotere "Teagarden" is er veel keuze aan soorten thee, maar in de kleinere is het gewoon hun groene thee, de prijzen zijn ook evenredig, in een deftige theetuin in de stad kost de betere thee al vlug 20 Yuan, in een dorpje is een theehuis enkel een tafel met een serie kleine stoeltjes er rond en betaal je de belachelijke prijs van 2 Yuan voor hun groene thee.

In sommige theetuinen kan je ook veel meer doen dan thee drinken alleen. Ik zag een man rondgaan met een belletje en metalen staafjes, het blijkt een "professionele oorkuiser" te zijn. Met watjes rond de metalen staafjes, nog enkele andere attributen en een lichtje op zijn voorhoofd, doet hij er wel een kwartier over om iemand zijn oren proper te maken. Op andere plaatsen kan je tijdens het theedrinken je schoenen laten poetsen, de fiets laten herstellen of je haar laten knippen.

Maar er is meer dan thee alleen, het is ook de provincie met de pikantste keuken van China. En ik kan je verzekeren dat alles echt wel 'hot' is, want wat de lokale bevolking zacht noemt, was voor mij wel eetbaar, maar nog meer dan pikant genoeg. Hun pikantste gerechten zijn voor ons westerlingen niet te eten, ik mocht af en toe met de lokale bevolking mee eten, maar na een paar hapjes hield ik het voor bekeken, en vroeg om het voor mij iets minder pikant klaar te maken.

Panda's zien is een must als je in deze streek bent. Maar om ze nog in het wild te zien moet je veel geluk hebben. Er leven naar schatting nog slechts een paar duizend reuzenpanda's op aarde, allemaal in West-China, in het gebied met bamboebossen hier hoger in het gebergte.

De rode panda is er nog zeldzamer, zelfs bijna uitgestorven in het wild. Daarom heb ik gekozen om het "Panda Breeding Centre" te bezoeken, enkele kilometers buiten de stad Chengdu.

Vanaf hier begint nu het echte fietswerk, eerst de stad uitrijden langs één van de hoofdwegen, het lijken wel fietsautostrades langs beide zijden van de weg, de drukte inbegrepen. Aan de buitenste stadsring (Chengdu Ring Expressway) fiets ik langs een nieuw complex, met een opvallend groot gebouw waar men de laatste werkjes opknapt, de opening kan niet veraf meer zijn.

Het "New Century Global Center" is nu nog nergens gekend, maar dat komt straks wel, want het blijkt dat dit in vloeroppervlakte het grootste gebouw ter wereld is, met een lengte van 500 meter, een breedte van 400 meter en 100 meter hoog. Daarenboven is het geheel een prachtige architectuur, met een dak als de golvende oceaan langs de vier zijden. Het is teveel om hier te beschrijven wat er allemaal in dit gebouw te zien en te doen is, maar toch wil ik een paar zaken meegeven: er is een zandstrand van 400 meter, langs een waterpartij met krachtige golven en erachter het grootste LED-scherm ter wereld (150m lang - 40m hoog) dat de horizon bij dag en nacht nabootst, er zijn 18 verdiepingen en de totale vloeroppervlakte is 1,7 miljoen vierkante meter, twee 5-sterren hotels hebben elk 1000 kamers, er is een volledig Mediterraan dorp ingericht als "Fashion" winkelcentrum, ... en er is nog veel meer in het complex. Ik ben er zeker van dat dit slechts het begin is van de nieuwe Chinese machtsontplooiing, maar er is nog een lange weg te gaan voor de wereldleider van straks.

Tijdens mijn eerste fietsweek, bezoek ik onder andere de Leshan Boeddha, in de rots uit één stuk uitgehouwen tijdens de 8e eeuw, dus meer dan 1200 jaar oud. Met een totale hoogte van 71 meter is dit de grootse zittende Boeddha ter wereld, enkele details om een idee te vormen: de oren hebben een lengte van 6,2 meter en de ogen zijn 3,3 meter breed.

Aan de rand van de stad Zigong is er het dinosauruseum, met buiten in het park enkele nagebouwde modellen, binnen is er een grote overdekte vindplaats van de skeletten en ook heel wat samengestelde geraamten met de originele beenderen. Het museum geeft een prachtig beeld van deze soms akelig grote voorhistorische dieren.

Het tijdperk van de dinosaurussen is al lang voorbij, ze leefden zowat overal ter wereld, maar in en rond Zigong zijn het meeste aantal overblijfselen van dinosaurussen gevonden (een paar honderd, van heel wat verschillende soorten). Zowel kleine dieren van ongeveer 70 centimeter hoog, tot de grootste dinosaurussen die tot nu toe ontdekt is met een totale hoogte van 35 meter.

De laatste fietsdag van mijn eerste deel was ook de langste van deze reis. Ik fietste 180 km

van Longshui naar Chongqing, met op het einde nog een mooie col met een paar S-bochten om tenslotte af te dalen naar de stad aan de Yangtze rivier.

Het ligt niet in mijn aard van reizen, maar ik heb het als tussendoortje en om een grote afstand te overbruggen toch gedaan: een 4-daagse cruise op de Yangtze rivier. Het liefst zou ik met de Chinese boot meevaren, maar gezien ik er dan niets van begrijp heb ik toch voor een internationaal schip de "Sunshine China" gekozen. Achteraf gezien toch wel een positieve ervaring, met een all-in formule en een luxueuze cabine en perfecte service. Er zijn enkele tussenstops voorzien waar met een Engelstalige gids één en ander bezocht wordt.

Varen op de Yangtze, dat is afwisselend op een enorm brede rivier, door smalle stukken tussen hoge rotswanden en overal onder spectaculaire bruggen door. Mooi om te zien, prachtige natuur, lekker eten en bovendien toch ook gezellig om na 879 km fietsen eens een paar dagen te relaxen. Met een fiets op het schip, daar had men nog geen ervaring mee, een plaatsje om de fiets te stallen was er niet voorzien. Gewoon in de receptie achterlaten was de enige mogelijkheid, dat had iemand reeds voor mijn vertrek in Chongqing geregeld.

Op het einde van de cruise komt dan nog de 3-klovendam en het sluisencomplex, een onderdeel van het grootste waterproject ter wereld. Nu zijn er al 36 waterkrachtturbines, een sluis stroomafwaarts en een sluis stroomopwaarts, waar telkens tot 5 grote schepen ingaan en hiermee 100 meter hoogteverschil overbruggen in 5 stappen. Men bouwt nu nog een scheepslift die de 100 meter in 1 stap maakt, niet geschikt voor de grootste schepen, maar voor de kleinere daalt de tijd voor het versluizen hier van drie uur naar een half uur .

Mijn tweede fietstraject volgt eerst een stuk de Gele Rivier, om deze dan in de stad Jingzhou over te steken richting "gebergte". De Yangtze oversteken per fiets staat blijkbaar niet in het "Rode boekje", er is wel een brug die hier meer dan 2 km lang is, maar dit is de autostrade en dus verboden voor fietsers. Een kleine vrachtwagen heeft me dan meegenomen en mijn probleem was hiermee van de baan, tot grote verbazing van de verkeerspolitie, die nog steeds een oplossing aan het zoeken was.

Net zoals in de vorige steden, komen Engelse woorden ook hier meer en meer in het straatbeeld voor (reclame, benaming van straten en steden, ...). Bijna alle steden zijn gemoderniseerd, de sloppenwijken rond en in de stad zijn overal vervangen door moderne flatgebouwen, dikwijls met een zeer mooie architectuur. Toch zijn hier en daar ook nog enkele oude wijken behouden, gerestaureerd en beschermd.

In sommige dorpen is er nog niet veel veranderd, maar het valt me op dat alle nieuwe huizen die gebouwd worden voorzien zijn van zonnecellen, zonneboilers, en andere moderne infrastructuur.

Hier fiets ik een paar dagen door een minder toeristisch gebied, je merkt het in de straat, alles is nog origineel Chinees, je merkt het ook aan de prijzen, hier betaal ik minder dan de helft voor de meeste dingen die ik nodig heb.

Als je overnacht in een stadje waar weinig of geen toeristen komen, en je probeert (ik bedoel, je durft!) met de Chinezen iets samen te doen, dan kom je dicht bij hun originele ouderwetse

levensstijl, het zijn unieke ervaringen die weinig toeristen meemaken (ik bedoel, durven!).

Het is nu wel best dat ik geen Chinees spreek, want anders zou ik hier misschien wel willen blijven. Wat amuseer ik me hier met de lokale bevolking! Wat is de lokale bevolking fier om met een Westering te kunnen samen zijn! Het aantal keer dat ik gefotografeerd ben onderweg, aan een kraampje in de straat of bij het drinken van een thee, door de restaurantuitbater of de hoteleigenaar, is ontelbaar.

Een stukje gegrild vlees had ik hier tijdens deze reis nog niet gezien. Maar toen ik langs een kraampje wandelde waar het zo lekker rook, wist ik meteen waar ik mijn avondmaal zou eten. Ze hadden slechts één soort vlees, eerst dacht ik dat het karkassen van eend waren, maar nee, het waren allemaal kleine konijntjes. Ik heb er me eentje besteld en voor de prijs van 40 Yuan had ik een super lekkere maaltijd: een konijntje met de hand in kleine stukjes verdeeld om met stokjes te kunnen eten, dat is een bord vol mals vlees, licht pikant en krokant gebakken.

De reden waarom ik ook deze streek wil bezoeken is het gebergte, met een tweetal uitschieters die ik zeker wil zien. Eerst kom ik in het "Wulingyuan National Parc", hier maak ik een trektocht, want dit kan je alleen te voet doen. Overal zie je rotspieken, groot en klein, stomp of scherp. Meestal zitten de toppen in de wolken, maar ik had hier prachtig weer met een blauwe lucht zonder wolken. Het is een uniek landschap, dat door de Unesco geklasseerd en beschermd is.

Dan wil ik ook nog naar de "Hemelse Poort" in de Tianmen Shan. Het is een gat in de berg, maar eerst is er de weg met 99 S-bochten en tenslotte nog 999 treden om er te geraken. Mijn bedoeling was om er naartoe te fietsen, maar aan de voet van de berg kwam ik aan een gesloten toegangspoort. Verboden voor alle verkeer, behalve de lokale handel en de toeristische bussen. Achteraf gezien was het maar goed ook, de weg is te gevaarlijk om tussen de bussen te gaan fietsen.

Vanuit het centrum van Zhangjiajie vertrekt een kabelbaan, trouwens de langste ter wereld, naar het plateau op de Tianmen Shan. Hoogtevrees mag je hier niet hebben, want op het hoogste punt zweef je meer dan 1000 meter boven het dal. Het uitzicht dat je hier hebt is natuurlijk wel onvergetelijk, met onder andere een mooi zicht op de weg die zich naar boven kronkelt. Deze weg is ook nog een Chinees kunstwerkje, waar men 9 jaar aan gewerkt heeft. De 9 is hier een heilig getal, dat had je ondertussen misschien al begrepen.

Het startpunt van mijn laatste fietsroute ligt zowat 500 km ten zuiden van Zhangjiajie. Om dit te overbruggen neem ik de trein naar Yatonbao, een bijna onvindbaar klein dorpje, moest er geen treinstation geweest zijn. Ik stap daar rond middernacht van de trein, goed geholpen door het personeel om mijn fiets en bagage van de trein te halen, want een perron heeft men hier vergeten aanleggen (ik ben trouwens ook de enige passagier die hier afstapt, niemand stapt op de trein).

Een hotelletje vinden was helemaal geen probleem, rechtover het station, uiterlijk een gewoon huis zonder de minste vermelding, maar de stationschef heeft me tot bij de eigenaar gebracht. Het was trouwens ook mijn goedkoopste overnachting in China, alhoewel toch een kamer met WC en douche, echter geen wifi (een drama voor de jonge Chinese toeristen, voor mij echter geen

probleem, want ik vermijd alle contact met de rest van de wereld tijdens een fietsreis), maar dit had men opgelost door elke kamer te voorzien van een PC met internetaansluiting.

Als ik 's morgens door het dorpje fiets, is het al vlug duidelijk, hier ben ik in een totaal andere wereld terechtgekomen. De wegen zijn onverhard, een auto is hier een bezienswaardigheid, een Westerse toerist nog meer.

Toch is deze fietstocht één van de mooiste die ik ooit maakte, lastig dat wel, snelheid haal ik helemaal niet, want na de hevige regenval deze nacht is de weg overal met plassen bezaaid. In deze streek wonen de Dong, een etnische bevolkingsgroep met hun eigen levensstijl, de gebouwen zijn nog hoofdzakelijk in hout opgetrokken en hoogbouw is hier verboden. Het meest typische zijn hun "Wind en Regen" bruggen, waar men nog steeds geen metalen nagels of schroeven gebruikt, enkel houten tappen.

Zowel hier rond de stad Sanjiang, als even verder rond de stad Longsheng kom ik in nauw contact met enkele van de 56 Chinese etnische bevolkingsgroepen, waaronder de minderheidsgroepen zoals de Dong, de Miao en de Yao. Hierbij liggen de Chinese normen wel anders dan dat we vermoeden, want er zijn van deze drie minderheden binnen China toch nog tussen de 2,5 en 3 miljoen inwoners van elke groep. Opvallend is ook nog hun eigen typische klederdracht, verschillend voor elke minderheidsgroep, elk hun eigen stijl en kleuren.

Voor mij het hoogtepunt van deze reis is ontegensprekelijk mijn tweedaagse verblijf in Tiantou, een klein dorpje midden tussen de rijstterrassen. Je moet telkens wel naar de top wandelen om de schoonheid ervan te zien, maar je raakt niet uitgekeken. Deze rijstterrassen, de grootste en mooiste ter wereld, zijn het resultaat van honderd jaren handenarbeid. Gebouwd tijdens de Ming Dynastie in de 15e en 16e eeuw, ze zijn gelegen op de bergflanken tussen 380 en 880 meter. Het zijn allemaal kunstwerken.

Van regen mag je hier niet bang zijn (logisch ook, want om rijstterrassen te vullen heb je veel water nodig). Regen is trouwens een terugkerende factor tijdens mijn ganse reis, bijna dagelijks (met dikwijls flinke buien tijdens de nacht) maar toch heb ik slechts 1 dag door de regen gefietst (dat was dan ook 36 uren non-stop regenen) de andere dagen was het slechts motregen waar je niet nat van wordt bij 30°C of in het andere geval zag ik de bui komen en lukte het meestal wel om ergens te stoppen om een thee te drinken, waarna de bui over was.

In het volgende gebied kom ik weeral in een totaal ander soort gebergte: het wereldberoemde karstgebergte, resultaat van duizenden jaren natuurkrachten. Al fietsend van Guilin naar Yangshuo zie ik steeds meer van die rotsen uit de grond rijzen. Met ertussen een vruchtbare streek, waar veel rijst, groenten en fruit geteeld wordt. De stad Yangshuo is me te toeristisch, maar de streek er rond is des te mooier. Het stadje Xing'Ping is al heel wat rustiger, en van hieruit met een bamboevlot varen op de rivier Li geeft me een zicht op het mooiste deel van het karstgebergte.

Mijn volgende fietstocht wordt onverwacht nog de mooiste van allemaal, de lastigste ook, want ik heb er 3 stevige cols te doen op onverharde weg. Eentje zelfs kilometers lang door de modder proberen alle putten en plassen te ontwijken. Na de afdaling is het echt wel nodig om mijn fiets een grondige wasbeurt te geven, alles zat onder de modder tot aan mijn knieën. Ik mocht een

waterslang gebruiken aan een klein winkeltje, waar ik tevens mijn middagmaal bestelde, een serie lekkere Chinese gebakjes met veel noten, gedroogd fruit en honing.

De stad Guilin is ook volledig op toerisme gericht (alhoewel de toeristen in China nog voor meer dan 90% de Chinezen zelf zijn). Toch is er heel wat te zien, en het is er ook wel "Chinees gezellig" als 's avonds alle parken, meren en bruggen mooi verlicht worden, met heel veel kleur natuurlijk. Hier en daar is er dan nog een muziekbandje aan het werk, gewoon rustgevend. Zoals in vele grote Chinese steden zit hier ook nog een stad onder de grond. Winkelcentra, speelzalen voor de jeugd, en dikwijls is de afdeling voeding van een warenhuis ook onder de grond, erboven heb je dan nog 5 verdiepingen met elk hun eigen producten, zoals dameskleding, herenkleding, schoenen, huishoudapparaten en elektronische toestellen.

In Guilin vindt je dan ook nog eens een soort thee die nergens anders gekweekt wordt, de Osmanthus tea. Een thee proeverij is hier wel mooi om mee te maken, het is een hele ceremonie met een grote waaier aan smaken. De Chinezen hebben dan voor elk soort thee ook nog een "medische" toepassing. Trouwens, een apotheek is hier nog voor driekwart gevuld met kruiden die op voorschrift van de dokter door de apotheker gemengd worden.

China, je houdt ervan of je houdt er niet van. Ik ben duidelijk bij die eerste, en hoe langer ik het land ken, hoe beter het wordt. Nu weet ik het zeker: China is mijn "vakantieland" bij uitstek! Mijn eerste reis door China was al de mooiste van al mijn reizen, deze reis door China was totaal anders, maar al even mooi.

Deze reis had alles wat ik van een goede reis verwacht. Een mooie combinatie van natuur, cultuur en sport, met daar bovenop nog een zeer grote variatie in de bevolking en hun authentieke levenswijze.

Een fietsreis zoals deze, dat is niet op vakantie gaan, maar echt wel ten volle reizen. Met 's avonds een gezonde vermoeidheid, een gezonde honger en dorst, en dan volgt er logischer wijze ook een gezonde nachtrust ... maar dan ook al voelen kriebelen om morgen de volgende fietsetappe aan te vangen. Tussen de start in Chengdu Airport en de aankomst in de luchthaven van Guilin, heb ik een totaal van 1.942 kilometer op de fietsteller.

Dit toont nogmaals aan dat reizen per fiets je heel ver brengt. Het is niet zomaar een land zien van bovenaf of van buitenuit, het is veel meer, ik was er middenin en tijdelijk deel van de bevolking. Wat een intense voeling met de natuur, een nauw contact met de lokale bewoners en hun dagelijks leven, tussendoor nog heel wat bezienswaardigheden, het was bijna de perfecte reis voor mij.